

Utorok 17. týždňa v Cezročnom období: objaviť kúkol' vo svete a v našich srdciach

Komentár na utorok 17. týždňa v Cezročnom období. „Kúkol' sú synovia Zlého. Nepriateľ, ktorý ho zasial, je diabol.“ Ak Boh dopustí, aby sme boli pokúšaní, a to osobne aj spoločensky, je to preto, aby sme rástli v praktizovaní cností.

Evanjelium (Mt 13, 36-43)

Ježiš rozpustil zástupy a vošiel do domu. Tu k nemu pristúpili jeho učeníci a vraveli mu:

„Vysvetli nám podobenstvo o kúkoli na roli.“

On im povedal:

„Rozsievateľ dobrého semena je Syn človeka. Roľa je svet. Dobré semeno sú synovia kráľovstva, kúkoľ sú synovia Zlého. Nepriateľ, ktorý ho zasial, je diabol. Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli. Ako teda zbierajú kúkoľ a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta: Syn človeka pošle svojich anjelov a vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a tých, čo pášu nepravosť, a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami. Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši, nech počúva!“

Komentár

Aby sme dobre pochopili dnešné evanjelium s Pánovým vysvetlením podobenstva o kúkoli, je určite potrebné najprv si prečítať celý text, teda verše 24 až 30 tej istej kapitoly Matúšovho evanjelia, ktorú sme čítali minulú sobotu. Toto čítanie objasňuje pôvod kúkoľa: ten, kto ho zasial, bol nepriateľom majiteľa poľa.

To vysvetľuje aj prekvapenie sluhov, ktorí jedného pekného dňa objavili pšeničné pole pokryté touto škodlivou rastlinou. Treba povedať, že v prvých týždňoch sa obe rastliny – pšenica a kúkoľ – veľmi podobajú. Je teda ťažké ich od seba rozlíšiť. Preto im Pán radí, aby počkali až do žatvy, aby neúmyselne nevytrhli omylom dobrú pšenicu.

Pán hovorí, že pole je svet a nepriateľ je diabol. Bez toho, aby sme boli pesimistickí, môžeme povedať, že to vidíme prakticky každý deň vo

väčšine krajín. Toto vysvetlenie však nevylučuje trochu osobnejšie vysvetlenie, v ktorom je poľom naša duša. Boh do nej zasieva svoju milosť, ako sme videli včera, a diabol zasieva kúkoľ, zlé túžby.

Čo treba robiť? V osobnej rovine je nepochybne nevyhnutné reagovať čo najskôr, bez čakania na koniec času. To si vyžaduje jednu z praktík zbožnosti, ktorá sa v Cirkvi vždy praktizovala: spytovanie svedomia. Jeho predmet: osobné otázky i naša zodpovednosť v záležitostiach sveta, v ktorom žijeme.

Aké predsavzatie? Možno byť bdelší, pretože jednou z príčin hojnosti buriny je ľudská lenivosť. Svätý Josemaría nám v jednej zo svojich homílií hovorí: „žalostná lenivosť, tento náš spánok“ (*Ísť s Kristom*, bod 123).

Alphonse Vidal // Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from [https://](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-17/)
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-
to-17/ (12.08.2025)